

Ще тичаме изъ росни поляни
Да познаемъ волности и радость !
Ти ще пѣешъ дивнитѣ си пѣсни —
Азъ ще слушамъ и ще се унисамъ !....
Че сърце ми за пръвъ пътъ обича ,
Че душа ми първа радость топли ,
Че за мене Великденъ настана !
Да вървиме !

Дядо. — (униш) Отъ змеятъ ти отърва се лесно ,
Но когато моята невеста
Ме подири, какъ ще я посрѣщна !

Чука. — Ти си жененъ !

Дядо. И не само жененъ ,
Но баща съмъ на момчана рожба !

(Чука е тръгнала)

Чука. — Ти баща си на момчана рожба !!

Дядо. — Уви ! Тѣй е ! Тя ще дойде съ него —
Пелинака, мене да подири
Какъ ще можемъ съ тѣхъ да се разправимъ !

Двамата претакватъ ушите. И обарятъ
глави.

Зловещъ смѣхъ огласи стѣна, сякашъ
Змеевъ се смѣе.

Смѣхътъ замлъкна. Давно.
